

Kinder- en Jeugdboeken

Zondagsschoolboekjes

Recensie

Auteur: Luctora
Titel: Eindelijk vrienden
Druk: 1
42 blz.

De schuilnaam dezer Schrijfster klinkt wat zonderling. Zij heeft gedacht, dat luctor manlijk was, en het daarom trachten te vervrouwelijken, door achtervoeging van de a. Maar Luctor beteekent: ik worstel, en kan niet vervrouwelijkt worden. Willem en Jan Hardenberg waren "neven. Willem's ouders woonden in Indië en hadden hem, met het oog op zijn opvoeding en studie geplaatst in het gezin van hun zwager in Den Haag. De beide jongens konden elkander in het begin niet verdragen. Dit had zijn oorzaak daarin, dat Jan's moeder haar eenige zoontje vertroetelde. Daarbij kwam nog, dat de beide karakters zeer verschilden. Jan was niet opgewassen tegen Willem, omdat deze flink kon leeren en hij minder. Gevolg was allerlei plagerij, welke ten slotte zoo ver ging, dat Willem uit den huiselijken kring op den zolder terecht kwam, want Jan had Willem valschelijk beschuldigd van oneerlijkheid. Spoedig bleek het, dat dit lage laster was, en werd Willem in zijn eer hersteld. En toen werden de beide neven groote vrienden. Dit boekje heeft groote deugden. Wat kan Luctora mooi vertellen! Met spanning zullen de kinderen naar haar luisteren. Ze weet zich uitnemend in den gedachtengang der jeugd in te leven. De illustraties zijn zeer goed. De beteekenis van de komst van onzen Heiland komt wel tot haar recht. Op een juiste en kinderlijke wijze wordt er op gewezen, wat wij aan die komst in het vleesch hebben te danken. 't Is wel waar, dat de tegenstelling van Willems karakter tegenover dat van Jan wat scherp wordt geteekend, maar ze is toch niet onnatuurlijk. Er zijn jongens als Willem en er zijn knapen als Jan. En jongens van zoo verschillende karakters kunnen alleen als vrienden leven, wanneer de genade Gods hun harten heeft geheiligd en zij beiden zich hebben leeren buigen voor Zijn Woord. Maar anderzijds heeft dit boekje een groot gebrek. We hebben vooral een paedagogisch bezwaar. Van 't begin af treden Oom en Tante niet vriendelijk op tegen hun neefje uit Indië, dat zeer jong reeds van zijn ouders moest scheiden. Hun eigen kind gelooven zij steeds. Wim heeft het alijd gedaan. Als "het boek" verdwenen is, wordt Wim zonder enig onderzoek tot leugenaar verklaard en in den barren winter 14 dagen lang opgesloten op zolder. Als het uitkomt, dat Jan de schuldige is, vraagt wel Oom aan Wim vergeving voor zijn onrechtvaardigheid, maar Tante, die de eigenlijke drijfveer in heel deze zaak was, zegt niets, en laat alles blauw-blauw. 't Kan zeer goed zijn, dat er onder de belijders van den Naam des Heeren zulke onhebbelijke Ooms en Tantes voorkomen, maar dit zal wel tot de uitzonderingen behooren. 't Is daarom bedenkelijk, in een boekje voor kinderen dezulken te teekenen, aangezien kinderen licht tot generaliseeren geneigd zijn. Aan 't einde komt er ook nog een Kerstboom - waarom toch? ! Het genoemde bezwaar verhindert ons echter niet, dit boekje gaarne aan te bevelen.

Boekbeoordeling van Kinderlectuur voor de Zondagsschool door de Commissiën van "Jachin", 1917
